

stol, særligt syet fodtøj, læge- og tandlægeudgifter samt udgifter til revalidering. Fastsættes erhvervssevnetabsersatningen uden hensyn til muligheden for revalidering, kan skadelidte dog ikke kræve revalideringsudgifter erstattet.

Udtrykket »andet tab« omfatter udgifter, som skadelidte har i tiden umiddelbart efter skaden, men hvis størrelse og sammenhæng med skaden måske vanskeligt kan dokumenteres. Efter bestemmelsen i § 15, stk. 1, i ikrafttrædelsesloven til straffeloven, som nu foreslås ophævet, jfr. bemærkningerne til §§ 26 og 29 nedenfor, er der f.eks. tidligere ydet erstatning for forstyrrelse i stilling og forhold til personer under uddannelse, som har fået uddannelsen förlænget. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i denne praksis, og erstatning herfor vil nu kunne ydes som erstatning for »andet tab«. Udtrykket er endvidere anvendt for at udelukke en for restriktiv praksis med hensyn til erstatning for helbredelsesudgifter.

I opgørelsen af skadelidtes tab skal fradrages sociale ydelser og andre ydelser, der tilkommer skadelidte som følge af skaden, og som går til afholdelse af ovennævnte udgifter, f.eks. udbetaling fra en privat sygeforsikring.

Efter *stk. 3* ligestilles værdien af arbejde i hjemmet med erhvervsindkomst. Bestemmelsen har betydning i forhold til reglen i § 2 om tabt arbejdsfortjeneste og i forhold til reglen om erhvervssevnetabsersatning i § 7, stk. 2. Der henvises endvidere til reglerne i § 8 om erstatning for erhvervssevnetab for skadelidte, der i det væsentlige udnytter erhvervssevnen på en måde, der ikke medfører erhvervsindtægt.

Bestemmelsen svarer til udvalgets forslag i betænkning III. Forslaget er omtalt i betænkningen side 94-97.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår i *stk. 1*, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal fastsættes for tiden fra skadens indtræden, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen, eller skadelidtes helbredstilstand er blevet stationær. Med hensyn til hvad der erstattes, er der ikke tilsigtet nogen ændring i gældende retspraksis, bortset fra at det nu bestemmes, at arbejde i hjemmet ligestilles med erhvervsindkomst, jfr. § 1, stk. 3. Udgifter til ekstra hushjælp, hvor en hjemmearbejdende ægtefælle eller samlever er kommet til skade, skal således erstattes efter reglerne om tabt arbejdsfortjeneste. Det er dog kun positivt afholdte udgifter, der kan kræves erstattet.

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal således kun ydes, indtil skadelidte kan genoptage sit arbejde, eller skadelidtes tilstand er blevet stationær. Med udtrykket »begynde at arbejde igen« sigtes til, at skadelidte skal kunne begynde at arbejde i væsentligt samme omfang som tidligere.

Skadelidtes tilstand anses normalt for stationær, når det efter en lægelig bedømmelse må antages, at skadelidte ikke vil blive yderligere helbredt.

Hvis der er tale om komplicerede skader, hvor en hospitalsbehandling ophører og afløses af ambulansbehandling, må behandlingernes ophør normalt anvendes til fastsættelse af stationærtidspunktet, medmindre der foreligger en lægelig udtalelse om, at der må forventes en yderligere bedring af tilstanden inden for kortere tid uden videre behandling.

Hvis skadelidte kan genoptage sit arbejde i væsentligt samme omfang som tidligere, skal erstatning dog kun ydes indtil dette tidspunkt, uanset om tilstanden endnu ikke er stationær.

Efter *stk. 2* skal der i erstatningen fradrages løn under sygdom, dagpenge fra arbejdsgiver, det sociale udvalg eller forsikringsydelser, der har karakter af en virkelig skadeserstatning, samt lignende ydelser til den skadelidte. Summaforsikringer skal således ikke fradrages. For så vidt angår forsikringsydelser svarer reglen til den gældende bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 25, stk. 2.

Stk. 2 skal sammenholdes med § 17, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan en arbejdsgiver, der har udbetalt dagpenge eller sygeløn til skadelidte eller har udbetalt dertil knyttede ydelser, gøre regres herfor mod skadevolderen.

Den foreslåede bestemmelse svarer – bortset fra reglen om, at summaforsikringer ikke fradrages – til erstatningslovudvalgets forslag i betænkning III og er nærmere omtalt i betænkningen side 51, side 97-100 samt side 247. Ændringen vedrørende summaforsikringer skal ses i sammenhæng med den forenkling, der generelt er gennemført i forslaget med hensyn til, at forsikringsydelser ikke skal fratrækkes i erstatningen.

Til § 3

Efter den foreslåede regel udgør godtgørelse for svie og smerte 100 kr. for hver dag, den skadelidte er sengeliggende, og 50 kr. for hver dag, den skadelidte er syg uden at være sengeliggende. Overstiger godtgørelsen 15.000 kr., kan de nævnte beløb på 100 kr. og 50 kr. fraviges.